

[Elgaard.]

var finansminister. Men jeg tror, det ærede medlem hr. H. C. Hansen og jeg let kan blive enige om, at, som det hedder i en gammel soldatersang, „i morgen bliver meget forskelligt fra i dag“, og jeg tør vel også nok sige, at den økonomiske udvikling ude i verden gennem det godt halve år, der er gået, siden den nuværende regering blev dannet, har været af økonomisk revolutionerende art i den uheldigst mulige retning. Det må man tage i betragtning, når man vil vurdere den nuværende regerings arbejde.

Efter at have sagt dette, fortrinsvis som bemærkning til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, vil jeg gerne tilføje, at venstre underkender aldeles ikke oppositionspartiernes medvirken i arbejdet her i rigsdagen. Vi mener heller ikke, at den tid, der ligger foran os, ikke bliver af en så alvorlig karakter, at et sådant samarbejde ikke også vil være nødvendigt fremover, og udfra denne betragtning tror jeg også man kan imødesee de forarbejder, regeringen vil foretage til forberedelse af den rigsdagssamling, der skal indledes til efteråret.

Se, efter at jeg nu har bevæget mig, jeg havde nær sagt, indenfor regeringens og rigsdagens mure, vil jeg også gerne gøre et par bemærkninger, der har adresse til den danske befolkning. Jeg er ganske klar over, at dette at gennemføre sådanne foranstaltninger som dem, jeg har omtalt, direkte og indirekte skatter, stadigvæk at pålægge befolkningen større og større byrder, ikke er nogen taknemlig opgave, ikke en opgave, som giver popularitet. Men måske er rigsdagen endnu ikke helt klar over, hvor voldsomt den lovgivning, der er gennemført i de to nævnte perioder, vil virke på befolkningens økonomiske forhold. Allerede nu vil den, der i sin daglige færden stifter nærmere bekendtskab med de økonomiske forhold for store dele af befolkningen, opdage, at de gennemførte foranstaltninger begynder at virke meget, meget hårdt, men jeg nærer ingen tvivl om, at de, når de kommer til at gøre sig gældende i deres fulde udstrækning, vil virke endnu hårdere, end man kan konstatere i dag. Jeg håber derfor, det vil blive muligt for regeringen i arbejdet med det, der videre skal foretages for at rette vore økonomiske forhold op — lad det gælde spørgsmålet om forskellen mellem vort salg og vort køb, men såvist også betalingsbalancen —, at finde metoder, der kan virke i hvert fald side om side med de byrder, rigsdagen måtte finde det fornødent at pålægge befolkningen i den kommende tid.

Lad mig dertil føje, at den situation, landet i dag befinder sig i, jo ikke er af en sådan karakter, at den kan give anledning til allerede nu at tale om arbejdsløshed og om de ulykker, som for de enkelte hjem følger deraf. Beskæftigelsen i Danmark er for øjeblikket ikke alene god, men den er på et højdepunkt, selvom den på visse arbejdsområder er noget ekstraordinært præget. Jeg så for kort tid siden, at man mente, at der på det tidspunkt f. eks. ikke fandtes mere end 15 ledige murersvende, og der er ingen tvivl om, at når man indenfor de forskellige beskæftigelsesområder er nede på sådanne lave tal for ledig arbejdskraft, så er der i virkeligheden for lidt arbejdskraft. En følge heraf er det bl. a., at de, der gerne vil have deres arbejde udført hurtigt, og som har råd dertil, ikke betænker sig på at give lidt ekstra derfor, hvis det kan fremme arbejdet. Altså, lad os lade være med at græde over arbejdsløshed i Danmark, før der er noget at græde over.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til den højtærede finansminister. Der er et par ting, jeg vil bede finansministeren sige noget om under denne forhandling. Regeringen har nået ikke uvæsentlige resultater ved sin politik med begrænsning af investeringerne, men jeg vil gerne henlede finansministerens opmærksomhed på, at når man begrænser planlagte arbejder, kan man ikke gå frem efter en snor, så man siger: det er et stort arbejde, der skal investeres betydelige pengesummer deri; det må begrænses foreløbig eller eventuelt stoppes. Der kan være tilfælde, hvor man ved at stoppe eller begrænse et arbejde bringer et foretagende i den situation, at det må ophæve indgåede kontrakter, hvad der kan afstedkomme berettigede erstatningskrav, så man i virkeligheden påfører foretagendet økonomiske forpligtelser af nogenlunde samme størrelse, som hvis man havde ladet arbejdet fortsætte uhindret. Jeg går ud fra, at man ved beslutninger om investeringsbegrænsninger ikke alene søger oplysninger om selve kapitalanskaffelsen, men også om, hvilke følger det kan få, hvis man begrænser de pågældende investeringer, og jeg vil gerne bede den højtærede finansminister udtale sig herom.

Jeg har læst, at den højtærede finansminister et par gange har sagt, at Danmark på grund af sine vanskelige betalingsforhold kunne komme i den situation, at landet blev sat under administration. Jeg vil her gerne spørge den højtærede finansminister, om regeringen ikke har fingeren sådan på landets økonomiske puls under den udvik-